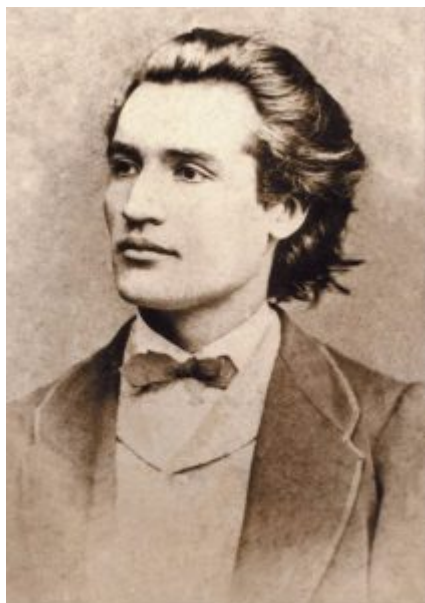

[„DAR DOMNILOR, MI-E RUȘINE...”] – de Mihai Eminescu

Dar d[omni]lor! mi-e rușine să fiu român! Dar ce fel de român! Român care vrea a-și fi însușit monopolul, privilegiul patriotismului și-a naționalității – așa român de paradă mi-e rușine să fiu. Naționalitatea trebuie să fie simțită cu inima și nu vorbită numai cu gura.

Ceea ce se simte și se respice [c]tă adânc, se pronunță arareori! Hebreii cei vechi n-aveau voie să pronunțe numele d[umne]zeului lor! Iubesc poporul românesc fără a iubi pe semidoctii și superficialitățile sale.

MIHAI EMINESCU

OPERA POLITICA

1870 – 1877

ALBINA, FAMILIA, FEDERATIUNEA, CONVORBIRI LITERARE, CURIERUL DE IASI

EDIȚIE CRITICĂ ÎNTEMEIATĂ DE P E R P E S S I C I U S

EDIȚIE CRITICĂ ÎNGRIJITĂ DE MUZEUL LITERATURII ROMÂNE

Coordonator DIMITRIE VATAMANIUC

Editura Academiei RSR, 1980

Pag. 297

Mihai-Eminescu.Ro